

Miročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — no-
deljska izdaja co-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cena začetna: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 in inozemstvo; Zagreb št. 39.011, Praga-Lunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6.

Materinski dan

Materinski dan — čigar naziv zveni tako domače — ni naša slovenska iznajdba. Po svoji zamisli je doma v Skandinaviji, torej v deželi, ki je v Evropi med najrevnejšimi glede mater in otrok. To je značilno. In nič manj ni značilno, da se je proslavljanje materinskega dne že po nekaj letih udomačilo med vsemi evropskimi narodi. Človek teži za tem, kar mu manjka... Na nedosegljivo vrednost mater in materinstvo so se narodi spomnili šele, ko so začutili globoko moralno krizo družinskega življenja in kot posledico tega grozeč propad visoko civiliziranih narodov.

Zato se danes z reševanjem materinstva in družine vneto pečajo že skoraj vse države. Večina od njih odločno zavrača marksistično socialistično nauk, da je število rojstev zavisto od gospodarskega in socialnega blagostanja kakega naroda. »Ravno nasprotno je resnica,« nam zatrjuje ne preveč bogata Italija. »Tudi gospodarsko gre ljudem povsod tamkaj bolje, kjer je prebivalstvo številčno močnejše. S podatki je dokazano, da ima padanje rojstev za posledico tudi nazadovanje gospodarskega življenja. Mlad, močan in množičen narod ima večjo možnost, da obogati, ker je več rok, ki se bore za snovne dobrine; tak narod je pred napadi od zunaj bolj zavarovan, je bolj spoštovan in stoji močnejši v svetu kakor številčno slabšeji narod.« (G. Grossi: »Legge e potenza del numero, Bologna, 1935, založba Zanichelli). Vidimo, da narodnim voditeljem skrb za družino narekujejo predvsem politični vidiki. Narodnostna politika zagovarja namreč biološko načelo, da je število istovetno z močjo. Število pomenja udarno moč, odpornost pred napadi, možnost večje gospodarske delavnosti in blagostanja. Mussolini je bil eden prvih politikov, ki je pričel Italijanom dopovedovati, da je vprašanje rojstev v prvi vrsti političen problem. Od rodovitnosti družine zavisi vprašanje narodnega razvoja in narodove rasti, ki dan za dnem postavlja na laž lažnivo »znanost« malthusianizma, ki je pri človeškem rodu s kvaliteto hotel nadomestiti kvantiteto. Narodi, ki so to materialistično vedo sledili, so danes oslabiljeni in postarani, uvele veje na deblu človeštva...

Bilo bi napak, ko bi kar čisto zanikali vpliv gospodarskih in socialnih razmer na porast ali padec rojstev. Naloga gospodarskih in socialnih ved je, da ta vpliv proučujejo in ga v korist družine tudi vrednotijo. Za te pojave se mora v prvi vrsti brigati država, pa ne le iz političnih nagibov, kakor večkrat vidimo delati totalitarne države, ampak zaradi tega, ker je poglavitni namen države splošna blaginja naroda. Vendar pa je resnica, da so gospodarske in socialne prilike ali nepravilne šele drugotnega pomena za številčno rast kakega naroda. Prvenstvene važnosti so njegovi verski in moralni nazori. Kot posebno očiten dokaz za to trditev navajajo Francoze: namreč Francoze v Franciji in one, ki žive v Kanadi. Francija ima dovolj zemlje in veliko bogastvo, gotovo je ena najbogatijih držav na svetu. Toda njena družina propada, ker jo je okužilo brezverstvo in materializem. Francoska družina v Kanadi pa krasno prospeva kljub slabim gospodarskim razmeram. Ostala je verno katoliška in stoji moralno visoko. Ker gre pri tem vprašanju tako za čisto kakor večno blaginjo vernikov, je razumljivo, da se z njim pogosto peča tudi Cerkev in pri tem opozarja na naravne zakone, po katerih žive tudi pogani — ako niso moralno pokvarjeni, in ki dalje opozarja na pozitivne božje postavbe, katere so v popolnem nasprotju z materializmom, ki zabrisuje vsako razliko med človekom in brezumno živaljo.

Veliko zlo zoper krščanski zakon je razporka, ki je uvedena že po mnogih državah, gotovo ne v prid in blagor družine in narodovega zdravja. Razporka je poglavitni vzrok za padanje rojstev, pa tudi logična in nujna posledica. Kajti razporka, — za katero se tudi pri nas vrši živahna propaganda, — spremeni trajno in neporušljivo zakonsko vez v nestalno in porušljivo družbo. Družina, ki bi morala biti najtrdnjše stebro zaradi naloge, ki ji pripada in ki nikakor ne obstoja le v tem, da otroke spravlja na svet, temveč da jih tudi vzdržuje, vzgaja in jim omogoča pot v življenje, — ta družina dobi z razporko značaj negotove ustanove prehodne trajnosti. Vzgoja otrok in življenje za otroka zahteva od človeškega bitja več, kakor pa vzgoja mladičev pri živalih, čemur materialisti radi primerjajo družinsko družbo. Vzgoja človeka zahteva cellega življenja in vsak čas brez števila žrtv in potrpljenja. In te žrtve niso zgolj materialne. So tudi duhovne narave, predvsem trajno sožitje dveh oseb, očeta in matere, kljub večkrat različnemu značaju in temperamentu. Toda že sama misel, da je popolna ločitev med možem in ženo mogoča, zelo omaja ono tesno vez, ki bi med zakoncem morala biti. V trenutkih, ki nalagajo žrtve in odpovedi, ki bi bile v stanu trajno zvržiti srca in duše za koncev v nerazdružljivo enoto, ako bi jih sprejela na svoja ramena, v takih trenutkih se kaj rad pojavi pred očmi privedi odprti vrat na izvenzakonsko svobodo. Le tako eden ali drugi zakonec ne doprinese žrtve, ki bi jo drugače najbrže sprejel nase. Samo prepričanje, da sta oba, mož in žena nezdružljivo zvezana v sreči in nesreči, v veselju in preizkušnjah, za vedno, jima narekuje absolutno potrebo medsebojnega razumevanja.

Otroci potrebo medsebojne povezanosti obeh zakoncev še bolj podkrepijo. Toda ravno otrokom ni naklonjeno materialistično gledanje na življenje. Materializem oznanja nauk o svobodnem uživanju, kar gre slabo skupaj s trdotami družinskega življenja s številnimi otroki. Kakšno svobodno uživanje pri dnevnem, čisto težavnem in napornem delu, pri vedni skrbi za družino! Zato pa z naraščanjem materializma in sebičnosti tudi družina propada. Mnogi si mislijo zakon kot trajno podaljšanje poročnega potovanja ali medenih tednov, torej veselo življenje v dvoje, čigar prijetno raznolikost samo obogate nove družbene zveze. Že v naprej pa si vsak izgovarja svojo »svobodo«, ki sta jo uživala kot fant in dekle. Ko pa najavi tretje

Naša zunanja in notranja politika pred senatom

Nove izjave dr. Stojadinoviča in dr. Korošca

Belgrad, 24. marca. m. Na snošnji seji senata se je po poročilu prosvetnega ministra razvila krajša razprava, ki je potekala docela v najmirnejšem razpoloženju in v katero je poseglo nekoliko govornikov, tako iz vrst senatnega kluba JRZ kakor JNS.

Nemški senator o pravicah koroških Slovencev

Med drugimi je govoril tudi zastopnik nemške manjšine dr. Georg Grassl. V svojem govoru se je bavil s potrebami nemškega šolstva v naši državi. Zahvalil se je vladi za razumevanje, ki ga je nemška manjšina v naši državi vedno uživala za svoje kulturne potrebe. Končno se je govornik dotaknil tudi koroških Slovencev in rekel, da je prepričan, da bodo nemške drž. oblasti za življenjske pravice koroških Slovencev imele več razumevanja in več priznanja, kakor je to bilo do sedaj. S svoje strani izjavlja govornik v imenu nemške narodne manjšine v Jugoslaviji, da Nemci v Jugoslaviji smatrajo za svojo dolžnost, kolikor se jim bo nudila možnost v zvezi s tem vprašanjem, da se s vsemi silami zavzamejo pri njih dostopnih oblasteh, da se bo koroškim Slovincem brez omejitev dovolilo vse to, kar smatra in zahteva za potrebno za svoje življenje nemška manjšina v naši državi. Končno izjavlja, da ima nemška manjšina po-

polno zaupanje v sedanjo vlado in v uvidevnost prosvetnega ministra ter bo zaradi tega tudi glasoval za proračun.

Na izvajanje posameznih govornikov je končno odgovarjal resorni minister Dimitrij Magarašević. Odgovoril je tudi na pripombe senatorja dr. Grassla in dejal, da imamo danes v naši državi nad 700 učiteljev nemške narodnosti in da jih naše oblasti v nobenem primeru ne ovirajo v izvrševanju njihove službe. Ovirajo pač za vse naše absolvirane kandidate učiteljske; bodisi jugoslovanske, nemške, madžarske ali pa kake druge narodnosti. Vsem so dobro znane te ovire, toda sedanja vlada je pokazala dovolj pozornosti, na primer za solo v Novem Vrbsu, za katero je določena tudi posebna podpora. Vlada namreč smatra, da ta šola vrši svoje funkcije v splošnih šolskih ciljih, da je koristna in da daje dobre rezultate. Glede našega stališča napram manjšinskim šolam, je prosvetni minister nadaljeval svoja izvajanja, se mi ne bomo držali kakega tuje vzora. Mi imamo za to merilo, in sicer merilo širokogrudnosti naše narodne duše. Naše stališče v tem pogledu je širokogrudnost naše nacije, ki je dokazana ne samo v mirnem času, temveč tudi v času najtežjih krvavih spopadov. V tem kriteriju bomo pravični, tolerantni in objektivni v pogledu vzgajanja naših sodržavljanov v Jugoslaviji.

Nato je bil proračun za ministertvo prosvete sprejet ob 10.

Zunanja politika vlade

Današnja seja senata se je pričela točno ob 10. Na dnevnem redu je bila razprava o proračunu za zunanje ministertvo. Za sejo je vladalo v vseh senatorskih in ostalih političnih, diplomatskih in časnikarskih krogih veliko zanimanje. Že ob 9.30 so pričeli prihajati v senat posamezni senatorji, za njimi pa tudi diplomatski zastopniki. Med prvimi sta prišla v senat italijanski poslanik Indelli, za njim pa takoj nemški poslanik Viktor von Heeren z gospo. Potem so prišli po vrsti francoski poslanik Brugier, angleški Campbell, belgijski Roman de Viehney, poljski Roman Dembiński, turški Ali Haidar Akta, ameriški Artur Bris Len, romunski Viktor Cadere, grški Bibikaroseiti, bolgarski Popov, španski Caresa Silva, albanski Tahir Stila ter odpravnik poslov češkoslovaškega in dankega poslanstva. Diplomatske zastopnike je sprejela v prvem nadstropju kabinetni šef zunanjega ministra dr. Protlić in pomočnik zunanjega ministra dr. Andrić. V časnikarski loži so pa zavzeli vsa razpoložljiva mesta številni domači in tuji časnikarji.

Malo pred 10 so zasedli svoja mesta tudi vsi senatorji. Med njimi je prišel danes na sejo tudi pred kratkim imenovani senator dr. Fran Kulovec, kateremu so številni politični prijatelji iz prejšnjih let čestitali, se z njim pozdravili in mu izražali sožalje zaradi smrti njegove matere.

Točno ob 10 je stopil v zbornico predsednik vlade in zunanji minister dr. Stojadinović v spremstvu notranjega ministra dr. Korošca, prometnega ministra dr. Spahe in vojnega ministra armijskega generala Ljubomira Marića. Za njimi so zavzeli mesta v ministrskih klopih ostali člani kraljevske vlade. Predsednik senata dr. Mažuranić je ob 10 otvoril sejo. Po prečitnem in sprejetem zapisniku o večeršnji seji je takoj podal besedo predsedniku vlade in zunanjemu ministru dr. Stojadinoviću, ki je burno pozdravljen v svojem daljšem poročilu pod pregled mednarodnega položaja, kakor tudi odnošev naše države z istimi pogledi, kakor jih je že podal ob priliki proračunske razprave v Narodni skupščini.

Izvajanje predsednika vlade in zunanjega ministra so senatorji JRZ stalno prekinjali z odobravanjem in ploskanjem.

Lujo Voinović povečuje zunanjo politiko vlade

Po ekspoziciji predsednika vlade dr. Stojadinovića je na današnji seji senata dobil besedo senator dr. Lujo Voinović, ki je imel tale govor:

Slišali smo z največjim zadovoljstvom in s pravim navdušenjem sijajno poročilo predsednika kraljevske vlade in zunanjega ministra. Tako jasna izjavljana s pečatom popolne iskrenosti in globokega razumevanja narodnih interesov so redkokdaj slišali tudi v drugih parlamentih, v našem pa zanesljivo hitje svoj prihod, morajo biti pokopani načrti o brezkrainnih medenih tednih. Potem pridejo noči brez spanja, odpoved večernim zabavam, mnogim prijetnim izletom. Nato pridejo žrtve, ki jih narekujejo roditeljem mali tiran. In če ga imata sicer rada in sta z njim zadovoljna, sta vendar prepogosto mnenja, da jima en otrok zadostuje in da ne kaže več množiti družinskega veselja te vrste. Rado se zgodi, da napravita račun o ugodnosti, ki se jim z otroki odpovevata in o bremenih, ki z otroki naraščajo. In potem se jima zdi previdno in pametno, da se rojstva omeje in smatrajo druge za nes pametne če ne kar za bedake, ki sprejemajo na sebe breme številnih otrok. Tudi to se kaj rado zgodi, da tudi edinec postane odveč in neprijetna ovira. Skrb za njega naj prevzame kaka teta, stara mama, ali kar otroški zavod. Kjer se ta miselnost udomači, otrok ne družijo ampak loči zakonca zaradi skrbi, ki so z njim združene in ki jih nihče od obeh roditeljev za njega ne mara prevzeti.

Liberalizem in materializem je strup za družino: naučil nas je živeti »svobodno« živ-

vo nikoli. Da smo dobili tako prosvetljenega voditelja zunanje politike in v javnem življenju, se moramo zahvaliti Bogu, ki očitno brani našo milo domovino. To poročilo ne potrebuje komentarjev.

Naš ministriški predsednik se je začel pogajati z Italijo. Prihod italijanskega zunanjega ministra v Belgrad ni bil mogoč, da se ni Jugoslavija pod to vlado dvignila na visoko stopnjo blaginje in vojne pripravljenosti. Gospodje pač ne boste zahtevali, da vam ponovim tragično zgodovino našega razmerja do Italije. Zadosti je, če podčrtam, da so ti nesrečni odnosi imeli svoj melanholični epilog v Rappallu, malem mestecu na čudoviti ligurski obali, in da se je naposled po križih in težavah dosegel sporazum, ki mu je bilo vrhovno izhodišče gospodarski interes obeh držav, kakor mi je že pred 15 leti govoril v Parizu bivši italijanski ministriški predsednik Francesco Nitti, ki živi sedaj v emigraciji. Naj mi bo dovoljeno v tej visoki zbornici izraziti svoje upanje, da bo to prijateljstvo z našo močno in kulturno sosedo v znatni meri olajšalo življenje naših rojakov, priključenih s svedano pogodbo italijanski kraljevini. Izredna razstava italijanskega umetnin, ki jih vodja italijanskega naroda tako liberalno pošilja v Belgrad, naj bo napoved še trdnjših naših zvez, zgajenih na miru in pravici.

Z Nemčijo nimamo več nobenih spornih vprašanj. Njena visoka civilizacija, njena silna industrija, njena trgovinska ekspanzivnost, posebno pa vzgled njenega obdobjanja vrednega dinamizma so vzrok, da se nam razmerje do tretjega rajha zdi izredno prijetno. Kljub vojni, v kateri smo se borili drug z drugim, a obenem drug drugega spoštovali, je Nemčija že prej kazala ob vsaki priložnosti svoje simpatije do jugoslovanskega naroda. Spominjam se, gospodje, razgovora, ki sem ga imel v Londonu

Govor dr. Korošca

Senat je prešel nato takoj na pretres proračuna za notranje ministertvo. Predsednik senata dr. Mažuranić je dal besedo notranjemu ministru g. dr. Korošcu, ki so ga senatorji JRZ burno pozdravili, ko je stopil na govornico in podal daljše poročilo o proračunu za poverjeno mu ministertvo. Po razčlenitvi proračuna za notranje ministertvo je dr. Korošec med drugim izjavil sledeče:

Notranje ministertvo je s svojim uradnim aparatom tudi v lanskem proračunskem letu vestno izvrševalo važne in velike naloge svojega resora.

Naloge uradne notranje politike so, da se vsem državam v državi zagotovi mir in red, da se vsem državljanom zajamči svoboda ter osebna in premoženjska varnost v mejah zakona, da se spoštujejo zakoni in državna oblast, da se okrepi privrženost državi, da se v sreč vseh državljanov vsidra ljubezen do kralja in kraljevskega doma.

Ker pa država ni samo politična, temveč tudi kulturna in gospodarska organizacija, zaradi tega

leta 1913 s pokojnim knezom Lichnowskim, ki je bil takrat nemški poslanik v Londonu. V razgovoru mi je dejal — čeprav je bila takrat Avstro-Ogrska v cvetu svoje moči in je v Londonu imela posebno velik vpliv —, da imamo Jugoslavo popolno pravico, da se združimo v kompaktno neodvisno državo. Potem je prišel oni žalostni intermezzo, toda čustva so ostala ista. Meni se zdi, da je naš naraščaj precej pretiraval z onim »Drangom nach Osten«, ki je bil bolj avstro-ogriški kakor pa nemški izum. Naj bo kakor hoče, mi smo zdaj v prijateljskih zvezah s tretjim rajhom, ki mu kaže pot drugi genialni ustvarjalec na evropskem in svetovnem prizorišču, sedanji voditelj velikega nemškega naroda. Po evrovotnem zgodovinskem dogodku, ki se je te dni pripeljal na Dunaju, imamo upravičeno upanje, da se bo popravilo stanje naših milih slovenskih bratov na Koroškem, s katerimi ni bivša Avstrija, zvezna republika, nikoli pravično ravnala, ker je pri njih bolj rabila besedo »Macht« kakor besedo »Recht«. Ali ni krvava ironija, gospodje, da je bilo avstrijsko cesarstvo mnogo pravičnejše do naših slovenskih bratov kakor moderna republikanska Avstrija? Zdej, ko je Damoklejev meč padel in s svojim padcem združil dve nemški državi, upajmo, da se bo ona prekrasna koroška pesem, ki mi je lani v slovenskem Celju privabila solze v oči, da se bo ta prekrasna pesem svobodno razlegala po koroških slovenskih dolinah in vrhovih v Ostmarki, pod zastavo zedinjene Nemčije in v upanje na srečnejše čase. (Tako je!)

Za senatorjem Voinovićem je govoril senator Ivan Pucelj o koroških Slovincih.

Za njim je govoril senator don Frano Ivanišević (JRZ). V svojem govoru je hvalil zunanjo politiko sedanje vlade in njene napore, da je državi pridobila celo vrsto novih prijateljev. Govornik je tudi prepričan, da bodo tudi prijateljski odnosi z Italijo rodili za obe strani dobre rezultate, prav tako pa za naše narodne manjšine v Julijski Krajini. Glasoval bo za proračun.

Zadnji govornik na dopoldanski seji je bil dr. Grga Andjelinić (JNS), ki je kritiziral sedanjo politiko naše vlade. Po njegovem govoru je bila seja senata prekinjena in se je nadaljevala ob pol 5 popoldne.

Na popoldanski seji je prvi govoril senator Vukotić, ki se je bavil z vsemi mednarodnimi političnimi vprašanji zadnjega časa ter ugotovil, da je demokracija morala pretrpeti več hujših pretresov in zaradi tega tudi vse ustanove, ki so bile zgrajene po tem načelu. Takšno stanje v mednarodnem političnem vprašanju je morala upoštevati tudi naša država, rezultat tega upoštevanja pa je naša sedanja politika, ki je ohranila vsa stara prijateljstva in obveznosti iz teh prijateljstev, na drugi strani pa si je z dvostranskimi pogodbami zagotovila celo vrsto novih prijateljstev.

Tudi zadnji govornik pri proračunski razpravi za zunanje ministertvo dr. Savo Ulmanški, član Neodvisnega kluba, je hvalil sedanjo politiko zunanje vlade in vse mednarodne pogodbe, ki jih je sklenila s sosednimi državami. V priključku Avstriji k Nemčiji vidi za nas dragoceno likvidacijo velikega problema, kar obenem pomeni konsolidacijo našega notranjega življenja. Za Avstrijo je dejal, da je bila kamen sploške tako za evropski, kakor tudi za svetovni mir in za nas, ker je obstajala proti nam. Po njegovem govoru je bil proračun zunanjega ministertva sprejet.

tudi vprašanja iz teh poročil nalagajo težke in važne naloge političnim uradnikom. Najmanj, kar se od njih zahteva, je širokogrudno in dobronamerno razumevanje in umevanje vseh kulturnih, socialnih in gospodarskih problemov ter njihovo reševanje v skladu z državnimi interesi. Se bolj želim, da v tej smeri marljivo sodelujejo s svojim narodom, da mu gredo na roko v vsem, kar je za narod dobro in koristno. Kolikor je upravni uradnik bližji narodu, toliko bližji je narod državi. Upravni uradnik mora biti napram vsem državljanom enak objektivni, uslužen in pravičen, ne oziraje se na stan, prav tako pa ne na stranke in koterije. Ugodnosti, kakor tudi strogi zakonov morajo obtežiti enako vsi državljani brez razlike. Če je kdo postopal drugače, ni postopal v duhu politike sedanje kraljevske vlade, ki želi in kot to proračun sam kaže, mnogo žrtvovati, da bi bil njen politični aparat na visko objektivnosti in popolnosti. In res je na našo veliko radost in zadovoljstvo vedno manj pritožb na naše organe in mi upamo, da jih bo v bodoče še manj.

Med pooblastili, ki jih kraljevska vlada zahteva od narodnega predstavnstva, je tudi pooblastilo, s katerim se ministriki svet pooblašča, da zaradi uvedbe narodnih samouprav, zaradi dekoncentracije in decentralizacije državne uprave ter zaradi njene sprostitve in izenačenja, lahko na predlog resornega ministra za notranje zadeve in v soglasju s finančnim ministrom z uredniki, ki imajo zakonodajno moč, postopoma prenese del poslov in pristojnost državne uprave na bane odnosno upravnika mesta Belgrada.

Za dobo tega proračunskega leta se bodo krediti za te prenešene posle otvarjali banovinskim odnosno upravnim blagajnam, prihodnje proračunsko leto se bo-

Nadaljevanje na 2. strani

Dunajska vremenska napoved: Menjajoče se oblačno, večinoma jasno, nagnenje h krajevnim nevihtam, elabi vetrovi.

Zagrebska vremenska napoved: Hladneje. Zemunska vremenska napoved: Večinoma jasno po vsej kraljevini s šibko ohladiitvijo. Ponekod utedne biti ponoči nekoliko alane.

Drin.

(Nadaljevanje s 1. strani)

do pa morali prenesti ti krediti na ustrežajoča mesta. Tako se glasi to pooblastilo.

Uvajanje v življenje širokih samouprav se bo pri nas izvršila iz razumljivih razlogov postopoma v etapah, če upoštevamo, da je naša mlada država sestavljena iz pokrajin, v katerih dosedaj ni bilo nobenih samoupravnih ustanov. Že samo to zadnje dejstvo nam nalaga, da se razvoj samouprav vrši po naprejši premišljenem programu, kar izključuje istočasno tudi možnost, da bi se tako važno vprašanje rešilo naenkrat. V samoupravnem življenju je najvažnejše vprašanje vprašanje delokroga in financ. Z zakonom o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja in z zakonom o banskih upravah, kakor tudi z dotičnimi dopolnili in spremembami, posebno v finančnih zakonih, je predvideno prilično število samoupravnih pristojnosti, ter so te odredbe dale zadovoljive rezultate. Zato bi bilo potrebno in dobro, v pogledu banovinske pristojnosti nadaljevati ta sistem prenešenih poslov; isto velja tudi glede državne upravne dekoncentracije. Ker za to proceduro niso zadostna dotedajna zakonska pooblastila, jih je treba zaradi državne konsolidacije razširiti. Iz istega razloga bi bilo potrebno to izvršiti v pospešenem zakonodajnem postopku s podelitvijo pooblastil kraljevijski vladi.

Ker sta samouprava in demokracija nedeljiva zavetnika, nedeljivi sestri, je jasno, da gre tendenca naše vlade k demokraciji.

Potrebno je, vsaj tako se nam zdi, enkrat odkrito spregovoriti tudi o postopanju našega orožništva. Orožništvo ima to težko usodo, da prihaja v konflikt z državljani, ki pridejo v konflikt z zakonom. V zapadnih demokracijah, o katerih se pri nas navadno govori z velikim občudovanjem, se smatra, da je to čisto v redu. Težke so posledice, ko mora orožništvo uporabiti orožje. Najtežje so posledice za nas, ki ne želimo nobenih ljudskih žrtv. Vedeti je pa treba, da imajo naši varnostni organi svoje zakonske predpise, ki se jih morajo držati. Člen 24 zakona o orožništvu se glasi: Orožniški častnik in orožnik mora pri izvrševanju dolžnosti uporabiti svoje orožje samo tedaj, ko na drug način ne more:

1. odbiti od sebe ali od druge osebe namerjeni udarce;
2. da stre odpor;
3. da prepreči beg nevarnih zločincev;
4. da prepreči beg sumljivih oseb na državni meji;
6. da odbije napad na objekt, ki mu je poverjen v čuvanje.

Pri uporabi orožja se mora posebno paziti na to, da ne trpijo škode nedolžni ljudje. Tako se glasi zakonski predpis in tako se glasi zakonski predpis ne samo pri nas, temveč tudi na zapadu in vzhodu, v centru in na periferijah Evrope. Ni nimamo ničesar v svojih predpisih, kar bi bilo samo naše. Najobčutljivejši so politični spopadi. Orožništvo mora po svojih predpisih uporabiti orožje, narod daje svoje težke žrtve, a hujšači — navadno glavni krivci — se sprehajajo po tragediji svobodno po državi, ker jih dostikrat zakon ne doseže. Tu bi se morale sodbe naroda znatno popraviti.

Naše orožništvo je dobro disciplinirano. Živi v najboljših odnosih z narodom in je neprijatelj samo onim posameznikom, ki se pregrešijo proti zakonu ali pa proti poštenju. Če je kje drugače, potem je to izjema. Pa tudi višje oblasti strogo postopajo nasproti onim varnostnim organom, ki se pregrešijo in pridejo v nasprotje s zakonom in zakonskimi predpisi. Tako bo tudi v bodoče.

Če že govorimo o sili, kakršna je orožništvo, potem moramo govoriti tudi o sili, ki ni utemeljena z nobenim zakonom, ki se pa vendar od časa do časa pojavlja med našim narodom. Mislim na nasilje od spodaj.

„Stojimo pred volitvami v Narodno skupščino“

Stojimo pred volitvami za Narodno skupščino. Pri vsakih volitvah se pojavlja nasilje od spodaj. Dogajajo se pa tudi sicer žalostni pojavi, toda samo v manjšem številu. Tako sta na primer v primorski banovini dve sosedni vasi zaradi spora glede meje in občinski ali vaške lastnine posekali veliko število vinskih trti in sadik, kakor tudi stebel v gozdu. Tak nasilja, posebno nasilja zaradi političnega prepričanja so sramota za vsak narod, posebno pa še za kraje, v katerih se dogajajo. Tu bi morali vplivati uglednejši politiki, kakor tudi vsi, ki imajo dolžnost skrbeti za kulturni in moralni napredek naroda. Taki načini politične borbe bi morali že enkrat prenehati za vedno. Potem pa pride še ta anomalija, da se ravno ti krogi, ki nosijo veliko odgovornost za tako postopanje, še najbolj pritožujejo za vsako zakonito postopanje, ki pride od zgoraj. O tem sem govoril tudi lansko leto, prepričan sem pa, da je treba to tudi letos ponoviti.

O vseh aktualnih vprašanjih na Hrvaškem sem govoril že pred kratkim na javni seji Narodne skupščine, delno pa tudi v finančnem odboru senata. Mislim, da bi bilo za gg. senatorje, kakor tudi za javnost samo dolgočasno, če bi to ponavljali.

Proti komunizmu bomo nadaljevali borbo, nadejamo se pa, da bomo dobili sodelovanje vseh onih, ki v tem vprašanju mislijo tako kakor mi. Borba proti komunizmu se ne sme smatrati kot strankarska borba, temveč kot splošno narodna, ker ta baei teži za tem, da zastupi ves naš narodni organizem.

Govorniki iz opozicije so se tudi v finančnem odboru senata pritoževali zaradi pregrupačije občin v dravski banovini po pooblastilu § 45 finančnega zakona za proračunsko leto 1937-38. Vse pregrupacije so se izvršile po želji večine naroda v dotičnih krajih. Opozicija iz manjšine se je pritožila na državni svet v 24 primerih. Od teh 24 predloženih pritožb je državni svet že odklonil 22 pritožb, dve pa še nista rešeni. Gospodi iz opozicije, ki se pritožuje zaradi pregrupacij občin v Sloveniji, bi omenil samo tole: Vam strankarsko pregrupacije ne bodo zlomile vrat, drugi strani pa tudi ne bodo pomogle, da bi se na konja bolje posadila. S tem je bilo zadovoljeno samo dolgoletni želji naroda ter sem mnenja, da smo se v tem vprašanju oddolžili duhu demokracije. Ko poslušam govore opozicije, neprestano čujem, da se s samodopadanjem in notranjim zadovoljstvom nazivljajo in stalno poudarjajo: Mi nacionalisti, mi nacionalisti in zopet mi nacionalisti. Če bi bilo to samo zaradi tega, ker se njihova stranka upravičeno ali neupravičeno postotno razlikuje od drugih nazivlje jugoslovanska nacionalna stranka, bi mogli se reči: transeant! naj bo!, toda nam se zdi, da je tu nevarna besedna igra in da s tem hočejo reči: Mi smo nacionalisti, vi pa niste. Če je to tako, potem moram z vso resnostjo odgovoriti: Gospodje, oprostite, nacionalnega monopola vam ne moremo priznati (burno in dolgotrajno odobravanje pri večini senatorjev).

Mi, ki delamo z vdanostjo za kralja, domovino in narod, ki vse svoje napore in sile vlagamo v to, da narod pomirimo in utešimo, da mu zagotovimo gospodarski in kulturni napredek, da mu zagotovimo blagostanje z vsemi potrebnimi pogoji za dobro življenje, smo prepričani, da smo vajaj dejansko toliko narodni, toliko nacionalni,

kakor pa oni, od katerih se mnogi to samo v frazah in teorijah.

Naprosam gg. senatorje, da sprejmejo proračun ministrstva za notranje zadeve.

Poročilo notranjega ministra dr. Korošca so vzeli senatorji na znanje z velikim odobravanjem in navdušenjem ter so ministru dr. Korošcu priredili dolgotrajne ovacije. Ministru dr. Korošcu je za tem najprej čestitil predsednik vlade dr. Stojadinovič, za njim pa ostali ministri.

Po govoru notranjega ministra dr. Korošca je predsednik senata dr. Mažuranič dal besedo poročevalcu manjšine dr. Nemcu.

Debata

Dr. Nemeč je v svojem govoru kritiziral notranjo politiko sedanje vlade. Govoril je tudi o evobodi. Notranji minister dr. Korošec je govorniku takoj odgovoril z besedami: »Mnogo svobodno smo že dali; vse na svojem mestu in vse ob svojem času.« Dr. Nemeč se je potem pritoževal, da časopisje ne objavlja vsega tega, kar se govori. Minister dr. Korošec je takoj odgovoril: »Vidite, to ni cenzura, če en dnevnik objavlja o tem, kar se govori, enkrat eno, drugi dan pa drugo. Ni mogoče vsemu časopisju dajati enega navodila.« Govornik nadalje govori o isti zadevi. Minister dr. Korošec mu samo odgovarja: »Morali bi vprašati tudi časopisje, ali je cenzurirano!« Zatem se dr. Nemeč pritožuje, da »Jutro« ne more poročati vsega tega, kar bi rado o senatu. Dr. Korošec izjavlja: »Ne vem, ker »Jutro« ne berem!« Govornik se je zatem bavil z razmerami na Hrvaškem. Minister dr. Korošec mu takoj odgovarja, da je bil vsak primer kršitve zakona kaznovan. Dr. Nemeč je vprašal tudi, kdaj bodo volitve za mestne občine, nakar je dr. Korošec odgovoril, da tudi o tem vlada še razmišlja. Ko se bodo umirile občine, potem bo vlada gotovo mislila tudi na te volitve. Dr. Nemeč se je dalje zanimal za to, kaj misli vlada najprej prenesti iz centralnih uradov na banovine. Minister dr. Korošec mu je odgovoril: »Mi mislimo na primer prenesti učitelje na banovine. Ministrstvo niti ne pozna učiteljev, mora se pa izražati o tem, ali bo kdo od učiteljev prišel iz Osijeka v Zagreb ali pa obratno. To je najprej potrebno prenesti na banovine.«

Za dr. Nemečem, ki je izjavil, da bo glasoval proti, je dobil besedo senator dr. Albert Kramer (JNS). Uvodoma je spet govoril o jugoslovanski nacionalisti. Rekel je: »Če bi zahtevali od svojih političnih nasprotnikov iz vrst JRZ, da se deklarirajo v dravski banovini kot jugoslovanski nacionalisti, bi oni to z ogorčenjem odbili od sebe.« Senator Smodej vpadal: »Kdaj so to odbili?« V nadaljnjih izjavah je dr. Kramer kritiziral prekomasacijo občin. Dr. Schaubach vpadal govorniku z medklicem: »Ali vam je žal za nemških gnezdi?« Poročevalec večine senator Smodej mu odgovarja: »Toliko napak in krivice ste v času svojega režima napravili, da jih je bilo treba popraviti.« Dr. Kramer je tudi kritiziral postopanje ljubljanske policije in govoril o sporu v odboru za postavitev spomenika kralju Aleksandru v Ljubljani. Rekel je, da je ta odbor razpustila banska uprava. Minister dr. Korošec je takoj odgovoril, da odbor ni bil razpuščen, temveč da je podal ostavko. Dr. Kramer: »Jaz imam akte, pa vem.« Minister dr. Korošec: »To je spor umetnikov, vi pa hočete tudi to tukaj uporabljati.« Dr. Kramer je obširno govoril tudi o razpustu »Jadrana«. Po njegovem mnenju seveda ta razpust ni bil na mestu. Minister za notranje zadeve dr. Korošec ga je zavrnil z besedami: »Notranja politika se ne sme napadati na takem sestanku.« Dr. Kramer odgovarja: »O tem ni bilo besede!« Dr. Korošec ga odločno zavrača: »Toda niste dobro čuli!« Ko je dr. Kramer spet govoril o nacionalistih in nacionalistični mladini, mu je predsednik vlade dr. Stojadinovič odločno vpadel v besedo, rekoč: »Niste samo vi nacionalni v tej državi! V tem je cela stvar. Dosti je tega nacionalnega monopola! Samo vi ste nacionalni, mi pa antinacionalni in antinacionalni.« Dr. Nemeč vpadal: »Tega ni rekli!« Senator Smodej pa odgovarja: »Dedukcija govora, iz katerega izgleda, da je pešice ljudi nacionalna, vsa država pa po našem mnenju je antinacionalna. To je dedukcija!« Dr. Kramer je zatem izjavil, da bo glasoval proti proračunu.

iqFranečp kdr umlh bskbfak

Zaradi osebnega pojasnila je nato dobil besedo še prometni minister dr. Spaho, nato pa poročevalec večine finančnega odbora senator g. Smodej, ki je odločno zavrnil trditve dr. Kramerja in ostale opozicije, da so se prekomasacije občin v dravski banovini vršile po strankarskih intencijah in samo iz strankarskih ozirov. Dr. A. Kramer je celo trdil, da so mesta v Sloveniji po teh komasacijah docela razirana. Senator Smodej je v nadaljnjih svojih izjavah trdil, da je točno, da so se prej v času režima JNS komasirale občine čisto po strankarskih vidikih, samo da bi si JNS akropala večino. V sedanji vladi se je v tem pogledu postopalo demokrasko ter je povsod od-

ločevala večina. Govornik je odločno zavračal tudi trditve dr. Kramerja in ostale opozicije o nekem navideznem preganjanju nacionalne mladine v Sloveniji ter poudarjal, da nihče v Sloveniji ni bil preganjan zaradi nacionalnosti in da zaradi tega tudi nihče ni bil kaznovan. Toda nihče naj ne misli, da bi ljudje, ki sami sebe nazivajo nacionaliste, imeli patent, da bi lahko d-lali vse, kar bi se jim ljubilo, proti zakonu in da bi teh ljudi zakon ne sme kaznovati. Omenil je tudi spor v odboru za postavitev spomenika kralju Aleksandru. Rekel je, da je to spor med umetniki. Večina je za to, da se sprejme načrt enega izmed največjih evropsko priznanih umetnikov, prof. Jos. Plečnika, drugi pa so proti njemu. Predsednik vlade dr. Stojadinovič vpadal: »Zato, ker prof. Plečnik ni pristal JNS!«

Po govoru senatorja Smodeja je bil proračun za notranje ministrstvo sprejet ter so senatorji, pristajši JRZ, in člani delovnega kluba priredili dr. Korošcu viharne in dolgotrajne ovacije.

Vojni proračun

Senat je nato pričel pretresati proračun ministrstva za vojsko in mornarico. K proračunu je podal obširno poročilo vojni minister, armadni general Ljubomir Marič. Za njim je govoril najprej senator Pucej, ki je napadal »Slovenca« zaradi uvodnega članka o zadržanju skupščinske opozicije ob priliki razprave proračuna za vojno ministrstvo v skupščini ter ga spravil v zvezo z nekim člankom, ki je bil objavljen v »Slovencu« 22. marca 1938.

Za Pucejem je govoril Jovan Aleksič, ki je v svojem govoru poveljeval našo vojsko, potem pa Dragoliub Djordjevič, nakar je Cedimir Zaharič (JRZ) predlagal senatu, naj proračun za vojno ministrstvo sprejme z aklamacijo, kar je senat tudi storil. Senatorji so po glasovanju priredili ovacije vojnemu ministru Mariču in mu čestitali.

Po sprejemu proračuna za vojno ministrstvo je senat razpravljajl o proračunu za finančno ministrstvo. Besedo je dobil finančni minister Dušan Letica, ki je podal k proračunu daljše poročilo. Za njim je govoril senator Spiro Hadžiristič (JRZ) ter je nato senat sprejel tudi proračun za finančno ministrstvo.

Nato je bila seja zaključena. Prihodnja seja bo jutri dopoldne. Na njej se bo nadaljevala razprava o državnem proračunu v podrobnostih.

Anglija noče dati nobenih jamstev za Srednjo Evropo

Bojevit govor angleškega ministrskega predsednika

London 24. marca. e. Popoldne je predsednik vlade Chamberlain prečital vladno izjavo o zunanji politiki. Chamberlain je najprej omenil, da vsi pričakujejo od vlade izjavo o zunanji politiki. Vendar pa ne misli podati izjave v tistem smislu, kakor da bi hotel poudariti, da se je spremenila angleška zunanja politika. Zato ne bo govoril o angleški zunanji politiki, ampak bo samo pojasnil angleško stališče do mednarodnih problemov, ker se angleška zunanja politika sploh ne more spreminjati.

Cilj angleške zunanje politike pa je, da se mora ohraniti mir. To pa ne pomeni, da se mi Angleži ne mislimo boriti, če bi bilo treba. Mi moramo držati svoje obveze iz mednarodnih pogodb in te nas lahko privedejo do tega, da se bomo zapletli v vojno. Nikdo naj ne dromi, da mi svojih obvez ne bi izpolnjevali. Borili pa se bomo tudi, kadar bo treba štiti interese Velike Britanije same in pa kadar bo šlo za obrambo naših pomorskih prometnih zvez. Te prometne zveze so lahko za nas več kot življenjsko usodne. Borili bi se tudi za vse slične svoje nam najdražje cilje.

Storiti pa moramo vse, da tega ne bo treba, ker vemo, kaj pomeni vsaka vojna. Od vojne nima nikdo pričakovati ničesar drugega kot pa razvaline. Tudi če bi se mi zapletli v vojno, bi tudi sami morali prej ali slej računati na posledice, ki ne bi bile hujše od razvalin drugod.

Postavlja pa se nam vprašanje, kako naj ohranimo mir, ko moramo zmeraj spreminjati svoje metode, zmeraj zavzemati do novih dogodkov drugačno stališče. Pri nas vsi zelo spoštujejo Zvezo narodov kot izdatno sredstvo za ohranitev miru. Jaz ne zanikam, da je moja vera v Zvezo narodov zelo omajana. Nisem pa nehal misliti na to, da bomo dvignili Zvezo narodov tako, da lahko postane pravo sredstvo za ohranitev miru. Trudili se bomo upostaviti popolno enakopravnost v Zvezi narodov in dvignili jo bomo ne samo zaradi tega, ker je bila od začetka dobra, ampak tudi zato, ker je lahko tudi v bodoče pravo sredstvo za rešitev miru.

Potem ko je Chamberlain še enkrat nakazal, da bo Anglija zmeraj:

1. branila svoje življenjske interese,
2. izpolnjevala obveze iz pogodb do Francije in
3. branila zvišana načela mednarodne pravice, je prešel na takozvano načelo kolektivne varnosti.

Rekel je, da je kolektivna varnost v društvu Zveze narodov zelo slabo zamišljena. Zveza narodov obsega 58 držav in vsako državo je treba posebej vprašati ali hoče sodelovati pri kolektivnem koraku. Med tem časom pa je žrtve neizvane napad lahko že pojoena. Mi pa moramo preprečiti sleherni napad. Mislimo, da bi bila ta

varnost boljše organizirana, če bi bilo manj narodov skupaj, ker bi lahko prej preprečili vojno. V tem oziru se je Chamberlain odločil za takozvani regionalni okvir kolektivne varnosti v okviru Zveze narodov.

Nato je Chamberlain prešel na vprašanja, ki se tičejo Českoslovaške. Rekel je najprej, da bi bilo to vprašanje mnogo lažje obravnavati, če bi se med vlado v Pragi in njenimi manjšinami čimprej upostavljal sporazum in bi se tako razrešila med njima samima vsa sporna vprašanja. Angleška vlada misli, da je nemogoče dati Franciji zagotovila, da bo Velika Britanija smatrala za svojo dolžnost izpolnjevanje obvez napram Franciji, če bi Francija hotela braniti CSR pred vojaškim napadom. Tega tudi ni mogoče pričakovati od drugih vlad in veseli. Toda, je s povzdignjenim glasom nadaljeval Chamberlain, v primeru vojne ne gre samo za okvir za-

konitih obvez, ki vežejo to ali ono državo. Če izbruhne vojna, se bo vojna plav razlila takoj tudi na druge države in take okoliščine bodo posebno važne tedaj, če se bodo nanašale na Veliko Britanijo in Francijo.

Tako so naše izjave slične Edenovim izjavam. Mi se oborožujemo pospešeno in naše orožje bo lahko šlo na pomoč vsakemu napadenemu, kakor to določajo obveze iz pakta Zveze narodov.

O Španiji je Chamberlain rekel, da misli angleška vlada, da je politika nevmešavanja še najboljša in da je preprečila vojno. O pogajanjih z Italijo je rekel, da potekajo zelo ugodno. Nikdo pa ni zahteval od Italije, da naj samo ona odkloče svoje prestolovce iz Španije.

Zaključil pa je svoj govor z željo, da naj končno vendarle pride do kakega sporazuma o omejitvi oboroževanja, da se neha pogubna tekma v oboroževanju.

Nemčiji je ustvarilo nove notranjepolitične pogoje na Českoslovaškem, dala je Henleinu nepričakovano pogonsko in tudi privlačno silo ter vse nemške stranke, ki do sedaj niso šle s Henleinom, postavila pred nujnost, da se s njim združijo. O kakšnem sodelovanju Nemcev v praški vladi za enkrat ni več mogoče govoriti. Tudi morebitne nove koncesije bi danes prišle že prepozno. Nemška obrtna stranka se je prav tako prostovoljno razšla in svojim članom naročila, naj pristopijo k Henleinu.

Celo v vrste nemških krščanskih socialcev je vdorlo vznemirjenje in je vrhovno vodstvo stranke (minister Zajček — Stolberg — Hilgenreiner) sklicalo nujnostno sejo, na kateri je sklenilo: 1. da minister brez portfelja Zajček, ki zastopa stranko v vladi, takoj odstopi in 2. da nemška krščanska socialna stranka preide v opozicijo. Stranka bo v opoziciji tvorila posebno skupino in se ne bo priključila Henleinovim stranki.

Ze s pristopom Spinove stranke je Henleinov stranka postala v parlamentu najmočnejša stranka, močnejša, kakor agrarci. Kaj to pomeni za nadaljnji razvoj notranjepolitičnega položaja, pada v oči. V poučenih krogih so mnenja, da čas, ko se bo ministrski predsednik dr. Hodža začel razgovarjati in pogajati s Henleinov stranko, ni več daleč. S tem pa bo vprašanje, ki je čisto notranjepolitičnega značaja, stopilo na mednarodno polje, kajti Konrad Henlein dobiva navodila za vodstvo svojih Nemcev čez mejo iz Berlina.

Ako bi se zgodilo, da bi Anglija danes skoz usta predsednika Chamberlaina dala jasno jamstvo, da bo šttila českoslovaške meje proti vsakemu napadalcu, bi bil položaj mnogo lažji, toda zelo malo je verjetno, da se bo to zgodilo in da bo Anglija dala Pragi le nekaj dobrih moralnih nasvetov, sicer pa jo bo prepusila samo sebi. Položaj bi bil mnogo lažji tudi, če bi Francija imela vlado vredno tega imena. Toda Bluma se nikdo ne boji, njegove besede nimajo nobene teže niti doma ne, kaj šele v tujini. Blum ne zaleže nikjer nič. Zaradi Bluma in navzile Blumu bo šla evropska politika mirno svojo pot naprej. Drugače bi bilo, če se v Franciji dvigne na čelo vlade osebnost z zapovedujočim glasom in z vsem narodom za seboj.

Dokler pa se Anglija izmika in je Blumova Francija 1000 km daleč stran od Českoslovaške, je praška vlada takorekoč navezana na svojo lastno modrost in žilavost, da reši neprijetni notranjepolitični položaj, ki ga otežuje še gotovost, da bo hitlerjevska Nemčija v kratkem času podprla Henleinove težnje po avtonomiji.

Čuden glas iz Italije...

Milan, 24. marca. TG. Tukajšnja »Stampa« objavlja naslednjo silno značilno razlago notranjepolitičnega položaja, ki je nastal na Českoslovaškem:

»Praška vlada se je spustila v priznanje ugodnosti nemški narodni manjšini, ki šteje 3 in pol milijona prebivalcev, torej skoraj eno četrtino prebivalstva vse države. Toda nobena ugodnost ne bo mogla več odstraniti nasprotja, ki vlada med Nemci in Čehi v okviru državnih meja. Zgodovina in zemljepis sta močnejša kakor enkratna dobra volja g. Beneša. Berlin in Dunaj imata sedaj privlačno silo za Nemce na Českoslovaškem, ki se ji ni mogoče upirati. Zemljevid srednje Evrope verjetno še nima svojih končno veljavnih meja.«

Obletnica sporazuma med Jugoslavijo in Italijo

Rim, 24. marca. AA. Na obletnico podpisa italijansko-jugoslovenskega dogovora sta predsednik jugoslovenske vlade dr. Stojadinović in italijanski zunanji minister grof Galeazzo Ciano izmenjala brzojavki.

Brzojavka italijanskega ministra predsedniku jugoslovenske vlade se glasi: »Za prvo obletnico podpisa beograjskega dogovora mi je izredno prijetno sporočiti Vaši Ekselenci, da se tega dogodka z veseljem spominjam. Delo mira in sporazuma, kot sta mu postavila temelje 25. marca, se je v tem letu pokazalo solidno in trajno. A pri-

tateljstvo med našima narodoma mora biti še trajnejše in še intimnejše v bodočnosti.«

Brzojavka jugoslovenskega ministrskega predsednika in zunanjega ministra italijanskemu zunanjemu ministru pa se glasi: »Za obletnico sklenjenega dogovora, ki je ustvaril novo srečno razdobje v razmerju med obema državama, mi je prijetna dolžnost poslati Vaši Ekselenci, katere ime je združeno s tem tako važnim dogodkom, izraze svojega iskrenega prijateljstva z željo, da bi se naše prisrčno sodelovanje tudi dalje razvijalo v obojestranskem interesu in v utrditvi evropskega mira.«

Blum bo moral iti

Pariz, 24. marca. c. V senatu sta se popoldne spopadli v ostrih govorih Blum in Caillaux. Blum je zahteval tiste kredite, kot jih je odobrila parlament. V patetičnem govoru je zahteval, da naj nikdo ne zahteva od njega odstop zaradi sestave vlade nacionalne unije, ker ne gre, da bi odstopil, da bi kdo drugi uredil njegovo zamisel.

Caillaux je odgovoril, da nima nič osebnega proti Blumu. Je za vlado nacionalne unije, v kateri pa bodo morali sodelovati tudi socialisti. Blum je še enkrat zahteval, da naj senat izglasuje protipredlog finančnega senatnega odbora, dočim je Caillaux zahteval, da naj senat izglasuje poro-

čilo svojega finančnega odbora. Glasovanje še traja, ko to poročamo. Blum pa ni postavil vprašanja zaupnice. Vendar je zelo verjetno, da bo vlada odstopila, če bo ostala v senatu v manjšini. Blum načelno ne mara v senatu stavljati vprašanje zaupnice, ker, po njegovem senat ni izraz volje volivcev.

Senat je odklonil Bluma

Pariz, 24. marca. c. Senat je s 193 proti 88 glasovom odklonil vladni finančni predlog. Vlada, ki ni postavila zaupnice, je doživela uradni poraz.

Jugoslovanski kulturni vrt v Clevelandu

Otvoritev se udeleži tudi ljubljanski župan dr. Adlešič

O velikih pripravah za slavnostno otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu, ki ga upravičeno lahko imenujemo za glavno mesto slovenskih izseljencev v Zedinjenih državah, so sicer tudi naši listi že pisali, vendar pa tedaj nismo niti slutili, da bo ta slavnost tako važna in veličastna, kakršno nam sedaj obetajo ameriški listi.

O Jugoslovanskem kulturnem vrtu — Jugoslav Cultural Garden v Clevelandu, ki sta ga našim izseljencem podarila vlada Zedinjenih držav in mestna občina clevelandška, so naši rojaki že postavili spomenike škofu Baragi kot za vso Ameriko zaslužnemu kulturnemu pionirju, vladiki-pesniku Njegošu, goriškemu slavku Simonu Gregorčiču in Ivanu Cankarju pa kot možem, ki s svojimi nesmrtnimi deli vežejo izseljence na staro domovino. Ker je spomenik Ivana Cankarja poklonila mestna občina ljubljanska, so varuhi vrta pod predsedstvom tokrat in onkraj morja znanega zaslužnega javnega delavca Antona Grdine povabili ljubljanskega župana dr. Jura Adlešiča k otvoritvi, naj se je udeleži kot zastopnik Ljubljane in vse stare domovine. Kakor je k odkritju Baragovega spomenika šel domovino zastopat knez-škof dr. Gregorij Rožman, tako je sedaj župan slovenske prestolnice radostno sprejel vabilo in gre majnika meseca na daljino pot v Ameriko, s seboj pa poneso tudi kako dobro mišljeno malenkost mestu Clevelandu in Jugosl. kulturnemu vrtu za spomin, ki naj Američane opozarja na

Ljubezen Ljubljane in vse stare domovine do svojih sinov onkraj morja.

Kakor rečeno, pišejo ameriški listi vedno več o velikih slavnostih ob otvoritvi Jugosl. kulturnega vrta, ki bodo 14. in 15. majnika, torej kar dva dneva, posebno pa morajo tudi vse nas razveseliti vesti iz Amerike, da se slavnosti naših izseljencev prvič uradno udeleže tudi najvišje oblasti Severnoameriških zedinjenih držav in bo najbrž celo sam predsednik Roosevelt počastil naš narod s prigodnim nagovorom.

Da našo javnost vsaj kolikor toliko obvestimo o razveseljujočih dogodkih med našimi rojaki, objavljamo za danes samo članek uglednega clevelandškega lista »Ameriška domovina«, ki na prvi strani poroča naslednje, tudi za nas radostne novice:

Razvijmo tujski promet

Ljubljana 24. marca.

V dvorani mestnega magistrata ljubljanskega je bila danes ob 5 popoldne važna seja, ki so se je udeležili predstavniki skoraj vseh združenj in samouprav, ki pridejo v poštev za razvoj našega tujkega prometa. Sejo je vodil mestni župan dr. Adlešič, za podpredsednika se je pa sta bila načelnik turističnega odbora univ. prof. dr. Stele in dr. Brilej, udeležili pa so se je med drugimi: za

»In kaj 14. in 15. maja? Ameriški Slovenci in Jugoslovani sploh bodo imeli tedaj svoj največji zgodovinski dan. Jugoslovanski kulturni vrt, katerega sta nam podarili vlada Zedinjenih držav in mestna vlada, bo na dan 15. maja uradno odprt, blagoslovljen in izročen našemu narodu. To bo zgodovinska slavnost, kakršne naš narod do danes še ni praznoval v Zedinjenih državah.«

Včeraj (torej 23. februarja) je poklical naše uredništvo Hon. Robert J. Bulkley, zvezni senator iz države Ohio, ki nam je povedal, da je slišal, da bo Jugoslovanski kulturni vrt uradno odprt 15. maja. Povedal je, da je dobil novice potom Associated Press, ki je najbolj pomembna družba v Ameriki za mednarodne novice.

Senator Bulkley nam je povedal v teku telefonskega razgovora, da si bo šel v čast, da bo navzoč ob priliki otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta, da bi pripeljal s seboj tudi bivšega guvernerja države Ohio in sedanjega senatorja Vie Donahaya.

Senator Bulkley nam je tudi povedal, da bo govoril tozadevno s

predsednikom Rooseveltom,

ki bo — najbrž — povedal nekaj besed potom radija ob otvoritveni slavnosti Jugoslovanskega kulturnega vrta, toda pripeljal bo s seboj

podpredsednika Zedinjenih držav

Johna Nancij Garnerja,

ki bo zastopal vlado Zedinjenih držav ob priliki otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta.

Navzoč bo guverner države Ohio, podguverner, državni poslanci in senatorji, naši sodniki, župan (clevelandski), mestni councilmani in predvsem — navzoč bo naš narod.

Kajti sprejeli bomo v našo sredino 15. maja ljubljanskega župana dr. Jura Adlešiča, ki je prvi župan iz Jugoslavije, ki je še kdaj uradno prišel kot zastopnik našega naroda v Zedinjene države.

Najvišje ameriške državne oblasti, od predsednika do župana so pripravljene nastopiti ob tej priliki in počastiti naš narod, pa tudi Jugoslovane, zlasti pa nas Slovence, katere bo pozdravil uradno v imenu stare domovine ljubljanski župan dr. Jure Adlešič.

Naj omenimo še, da bo ob priliki obiska ljubljanskega župana v Clevelandu in ob priliki obiska podpredsednika Zedinjenih držav The Columbia Broadcasting Co. razpošiljala naš program potom 37 radio postaj po širni Ameriki. In o tem bomo seveda še obširneje in o pravem času poročali.

Tako torej slovenski ameriški list in zato velikega pomena udeležbe in sodelovanja vlade Severnoameriških zedinjenih držav pri naših slavnostih v Clevelandu pač ni treba še posebej navajati, saj se ga popolnoma zavedajo naši izseljenci, prav tako je pa upravičeno naše prepričanje, da bo to sodelovanje izredno velikega pomena za ugled vsega našega naroda v svetu to in onkraj morja in zato se tudi mesto Ljubljana čuti počašeno, da bo pri teh zgodovinskih dogodkih igrala tako odlično vlogo.

banško upravo g. Sotler in svetnik dr. Karlin, za železniško upravo dr. Jeglič, za gledališče, filharmonijo, muzej in druge slične ustanove gg. Oton Zupančič, Stritof, dr. Mal, Niko Zupančič, France Marolt, za zbirkošporsko zvezo dr. C. Pavlin, za Zvezo fantovskih odsekov Heale, za TOI in SPD dr. Pretnar, za volesejem dr. Dular, dalje narodni poslanci dr. Koc in drugi zastopniki raznih organizacij ter vsi člani turističnega odbora v Ljubljani.

Obširno poročilo je podal župan dr. Adlešič. V tem poročilu je naglašal željo turističnega odbora, naj bi se v Ljubljani pričele večje prireditve, ki bi imele predvsem slovenski, jugoslovanski in slovanski značaj. G. župan je nato obravnaval vse važne prireditve, ki so bile do sedaj v Ljubljani in ki so še potrebne. Sprožena je bila misel, naj bi se uvedle »slavnosti treh dežel«, kakor jih je predlagala beljaška mestna občina in pri kateri bi sodelovale Slovenija, Koroška in Goriška. G. Stritof pa je sprožil tudi misel, da bi bila Ljubljana poklicana za Salzburgom in Bayruthom za festivalno glasbeno mesto.

V debato so nato posegli: dr. Dular, ki je omenjal, da mora Ljubljana dobiti v skorajšnjem času velike razstavno dvorano, ki bo trikrat večja od pogrešane nekdanje unijske dvorane in ki bi morala biti pripravljena za vse velike koncerte in druge prireditve, dalje dr. Pavlin, ki je naglašal važnost zimskega športa za razvoj tujkega prometa v Ljubljani, zastopnik Fotokluba Böhmi, ki je naglašal važnost fotografije za tujski promet in njene zasluge za slovenski tujski promet ter navajal, da se za letos pripravlja v Ljubljani III. mednarodna razstava fotografij. Skerlep je govoril o težavah hotelstva ter zahteval, naj bodo bremenja za tujski promet pravilno razdeljena med vse sloje, ki imajo od tega prometa koristi. Oton Zupančič je izrazil pripravljenost narodnega gledališča za podobne velike prireditve, sprožil pa je še željo po velikem pokritem gledališču na prostem za časa poletnih dni, ker sedanje prosto gledališče v Tivoliju ne zadostuje. Dirigent Stritof je omenjal, da bo aprila meseca velik nastop vseh treh filharmonij, to je beograjske, zagrebške in ljubljanske, v Belgradu, ki se bo ponavljal v Zagrebu in Splitu, in da ga je treba prirediti tudi v Ljubljani. V imenu esperantistov sta govorila gg. Kozlevčar in Vahen. Opozarjala sta na važnost esperanta za tujski promet.

Dr. Niko Zupančič je govoril o varstvu narodnih nis. Režiser Šest je govoril o vprašanju režij predstav pod prostim nebotom. Dr. Pretnar je v imenu SPD naglašal, da slovenske planine zelo privlačujejo tujce ter njihov obisk vedno bolj raste. Ljubljana mora postati tranzitno mesto za tujce turiste, saj je s planin do morja čez Ljubljano komaj 3 ure z avtomobilom. Dr. Koc je za Zbornico za TOI naglašal, da prihaja dotok tujcev v Ljubljano predvsem iz okolice, iz Jugoslavije in iz inozemstva. Ljubljana more okoličane sicer lahko privabiti, drugih ne zna, ter mora zato stopiti v stik z južnimi kraji ter tam živahno agitirati za svoje festivale. Šele potem more agitirati med mednarodnim občinstvom. Važni so kongresi, ki bodo v Ljubljani. Nekaj pojasnil je nato podal dr. Brilej. Zelo stvarno je govoril folkloristični referent Glasbene Matice g. France Marolt, ki je naglašal, da imamo Slovenci mnogo samobitnih običajev, tako štetvanje, zifski rej, treba bi bilo prirediti belokranjski dan (prejšnji je bil aktiven in so torej vse take pristno narodne zredve rentabilne in zelo pripravljive). G. Marolt je navajal več konkretnih predlogov, ki so bili sprejeti z odobravanjem. G. Hvale pa je ugotovil, da bo od 26. do 29. junija v Ljubljani velik izlet, ki ga prireja Zveza fantovskih odsekov in katerega se bo udeležilo 50.000 obiskovalcev. Med temi bo najmanj 8000 tujcev. Samo iz Češke Slovaške so objavljeni štirje vlaki, iz Francije dva vlaki, iz Belgije, Švice in Nizozemske po en vlak, medtem ko najbrž Avstrijcev ne bo.

Prijavite terjatve v bivši Avstriji

Belgrad, 24. marca. AA. Glede na spremenjene razmere se opozarjajo vsi zainteresirani izvozniki in uvozniki blaga iz Avstrije, da najkasneje do 1. aprila t. l. prijavijo Narodni banki preko pooblaščenih zavodov celotne zneske svojih terjatev in dolgov z blagovnim prometom z Avstrijo. V prijavi je treba navesti celotni znesek dolgov, odnosa terjatev v valuti, v kateri je izvršeno fakturiranje in ime avstrijskega dolžnika ali upnika. Prijave se imajo izvršiti posebej za dolgeve in posebej za terjatve. — Iz Narodne banke kralj. Jugoslavije, dne 24. marca 1938.

Veliki čas za veliko delo

Da, tak čas je danes! Skoraj polovico nas je odtgnih od narodnega in državnega telesa. Ako to polovico izgubimo, ali bomo še narod? Zato je delo za naše na tujem, delo za naš narodni biti ali ne biti. Ali se zavedamo tega?

To veliko misel moramo zanesti zlasti v našo mladino. Mi stari smo velik del časa našega izseljenstva prespali v brezdelju. Šele zadnja leta smo se začeli dramiti, ko je že toliko zamujenega. Da bi zanesla to veliko misel med mladino, je Rafaelova družba pripravila za nedeljo, dne 27. marca ob pol 11 dop. v frančiškanski dvorani akademijo z našo mladino, katero bo prenašal tudi naš radio širom Evrope po slovenskih naselbinah. Napolnimo dvorano in strmino svoja srca s sreči naših na tujem v eno veliko slovensko srce, ki naj se vžge v novem, do sedaj nam neznanim ognjem navdušenja za našo državo in narod! En narod smo, pa če nas ločijo še večji vrhovi, ali še globlja morja, in en narod hočemo tudi ostati! To pokažimo v nedeljo! Pri akademiji bo govoril g. škof dr. Gregorij Rožman. Akademija bo pod pokroviteljstvom g. bana dr. Marka Natlačenca.

Obrtniške vesti

Društvo obrtnikov v Radovljici ima svoj redni občni zbor na praznik, 25. marca, ob 3. popoldne v restavraciji Kunstelj. Vabimo vse člane, kakor tudi ostale obrtnike iz Radovljice in okolice.

Grosuplje Dne 27. marca ob 9. imajo obrtniki iz Grosuplje in sosednih občin v gostilni Muler važen obrtniški sestanek, katerega bo posetil tudi delegat Zveze slov. obrtnikov iz Ljubljane, ki bo pojasnil vsa prečeta obrtniška vprašanja. Ker bo sestanek velikega pomena, vabimo, da se ga polnoštevilno udeležite.

Tržič

Nad vse zadovoljni so bili pri zadnjih prireditvah v »Našem domu« tudi najbolj razvajeni gledalci. Lahko rečemo, da tako dobro sestavljenega programa še ni imela kakšna telovadna akademija v naši dvorani kot je bila na Jožefovo. Kar vsipale so se posamezne skupine na prostori oder in vsaka nas je iznenadila. Veličastna je bila zlasti zaobljuba fantov, katerim so se v krogih pridružili tudi nekateri naši vplivni možje. Isti dan so zaključevali naši mladi fantje tudi duhovne vaje, ki jih je vodil g. dr. Franc Mihelič iz Ljubljane in zdrave duše so bile v zdravih telesih še bolj izražene. Zastajale smo seveda tudi dekleške vrste. Le tako naprej! — Prosvetni večeri so že več let živa potreba. V letošnji zimi jih je priredilo naše prosvetno društvo 12. Zadnji je bil v ponedeljek in enakega bi mu res morali iskati v obširnih društvenih seznamih. Posvečen je bil spominu velikega našega nadškofa dr. A. B. Jegliča. Razpoloženje in spošljivo pozornost so uvedli moški pevci s primernimi pesmimi, nato je pa predaval ob slikah in filmu gosp. stolni dekan dr. Kimovec.

Zrtve plazu pod Storžičem, katere smo lani 29. marca izgubili, posajajo te dni spet predmet naših živih spominov. Večja spominska svečanost na pokopališču bo na velikonočni ponedeljek, ko bo prostrano grobišče dobilo še glavni in zadnji del, t. j. kip sv. Mihaela nadangela. Točneje bomo še poročali.

Materinska prosičca bo danes popoldne po večernih v dvorani »Našega doma« in so vabljenje posebno matere.

Trbovlje

Mezno gibanje pri TPD. Pogajanja za nove tarifne pogodbe pri TPD so napovedana za 5. aprila v Ljubljani. Odpovedali so dosedanja pogodbe delavci v cementarni in pri apnencah TPD. Rudarji so vložili le prošnjo za nabavni prispevek. TPD pa je povabila vse na skupen razgovor, da bi se vsa sporna vprašanja in zadeve naenkrat in za vse skupaj rešila. Gotovo bo tudi delavcem bolj prav, če se jim čimprej in čim bolj uredijo njih zadeve in njih pritožbam ugodi.

Mrzel Julka. Dolgotrajna jetika je pregledala nit življenja dobri Gašperjevi mami iz Knezdola. Bog ji bodi za vse dobro plačnik. Zavedni krščanski družini, možu in otrokom pa izrekamo naše globoko sožalje!

Dobrepolje

Podružnica sadjarskega društva. Naša delavna podružnica sadjarskega društva, katere predsednik je župnik g. Merkun, je na eni svojih preteklih sej sklenila dobiti prostor za šolsko drevesnico. Velikodušno je odstopil prostor v izmeri 500 kv. m za cerkveno svetnik g. Merkun proti malenkostni odškodnini. Za to njegovo plemenito gesto smo mu zelo hvaležni. V tej drevesnici se bodo naši otroci naučili vzgajati sadno dreve, ki je važna panoga v našem slovenskem gospodarstvu.

Divji prašiči. Prebivalci naselja Vodic, ki je oddaljeno 5 km od postaje Dobrepolje in leži sredi gričevnatih gozdov, se silno pritožujejo, da jim dela večje število divjih prašičev znatno škodo. Njive, posejane z ozimino, so vse razrite, istotako senožeti, lubje dreveja pa je objedeno. Priporočati bi bilo, da bi naši vrli lovci napravili v teh sončnih pomladnih dneh skupen lov in pogon na te ščetine.

Gozdni požar. Pretekli teden je v gozdu nad vasio Kompolje prišlo goreti v »stelnici« posestnika g. Mavserja iz Kompolje. Ogenj mu je uničil več sto mladih smrek. Istotako so opazovali prebivalci vasi Podgore in Kompolje, da je gorel velik kompleks gozda v Raplovem, ki je nekako dve uri oddaljen od vasi Kompolje.

Smihel pri Novem mestu

Poštno razmere pri nas so se zmeraj nezno. Nerednosti so se povečale pred vsem s povečanjem naročnikov našega časopisa. — Dnevno časopise se sploh ne more udomačiti pri nas, ko ga pa dobimo komaj vsak drugi dan. Krivde ne nosi toliko novomeška pošta, kot preveliko območje in pomanjkanje oeebja, zlasti pismonoše so preobremenjeni. Pomožnih pošt ne dobimo, na prošnje za samostojno pogodbeno pošto pa tudi ni odgovora.

Sport

Ljubljana - Jedinstvo v nedeljo

Silno težka in naporna je pot kluba, da si pripori možnost tekmovanja med ligaškimi klubi. Stevilne izločilne tekme izbrajo ne samo moštvo, marveč so tudi močno obremenilne v finančnem pogledu. In to je »novajliji« v ligaškem tekmovanju. Jedinstva še močno v spominu in je zato popolnoma razumljivo, da se četrti beograjski klub za odločilno in vevlačno ljubljansko tekmo nadvse vestno in premišljeno pripravlja. Po zadnjih informacijah bo Jedinstvo igralo z najmočnejšim moštvom, ki ga ima momentano na razpolago. Pri tegnjeni so veliki asi, igralci elavnih imen, ki bodo z mlajšimi ekipami gotovo zaigrali za življenje in smrt, da rešijo svoj klub izpada. Petković, Lončarić, Sekulić, Pažanski, Živković — stebri in glavna opora Jedinstva — bodo kompletno reševali potapljačajo se barko Ljubljana je postavljena pred težavno, toda častno nalogo. Zaupamo našim fantom, da bodo v evesti si odgovornosti napram klubu in Ljubljani dali iz sebe vse in da z zmago nad Jedinstvom zagotovijo nadaljnjo možnost tekmovanja edinemu slovenskemu predstavniku v nacionalni ligi Ljubljanci pa bodo napolnili igrišče in stali igralcem do zadnje sekunde ob strani ter jih podžigali z navdušenim Ljubljana, Ljubljana.

Mariborski šport

Maribor, 25. marca 1938.

Nogomet

Nadaljevanje prvenstva

V nedeljo, dne 27. marca se odigra drugo kolo izločilnih tekem za prvenstvo LNP. V Mariboru nastopita prvi interesanten gost SK Kranj iz Kranja, ki ga vodi znani bivši mariborski reprezentativci in pozneje Hiljani Unterreiter. Nasprotnik bo tokrat ISKK Maribor, ki bo menda na tej tekmi nastopil kompletno ter si skuša pridobiti obeh točk zagotavlja prvo mesto na tabli. Tekma bo sigurno prinesla dober šport, ker kakor je znano, goji tudi Kranj moderno igranje kratkih pasov ter razpolaga z zelo do brim moštvom. — Železničar mora potovati v Čakovec, kjer bo moral razviti vse svoje sile, da nevarnem nasprotniku ne podleže. — V Celju pa gostuje ljubljanski Hermes.

Lahka atletika

Otvoritev sezone

V nedeljo, dne 27. marca ob 16 urah SK Železničar uradno lahko atletsko sezono 1938 z izvedbo tradicionalnega cross-countryja za prvenstvo Maribora. Prireditelj bo izvedeno na stadionu in to za moštva in posadice. Za seniorje znaša proga 3 km ter se tu srednja najboljši dolgooprognosti vseh mariborskih klubov z znanimi reprezentanti: Stefančič, Podpečan in Kangler na čelu. Borba bo nedvomno zelo ostra, ker so atletičarji izredno ugodnega vremena še mnogo trenirali ter se nahajajo v polni formi. Juniori C bodo tekli 2000 m, juniori B pa 2000 m, pri katerih pa se bo ocenjevalo »moštvo treh tekačev. Nedvomno bo športu naklonjeno občinstvo v častnem številu posetilo zanimivo prireditev in podprlo s tem mariborje lahko-atlete.

Tenis

Vsi mariborski klubi: ISKK Maribor, SK Rapid in SK Železničar so že pripravili svoja igrišča ter se

na letih te dni prične z igranjem. Tudi letos bodo častili belega športa imeli priliko prisostvovati zanimivim prireditvam, od katerih bo velik mednarodni medmestni turnir ob priliki Mariborskega jednega organiziran v posebno velikem stilu. Ker so članarino za igranje vsi klubi močno znižali, je udeleževanje v tem lepem in elegantnem športu omogočeno vsakomur.

Celjski sport

V nedeljo, dne 27. marca bo ob 10 popoldne na igrišču pri Skalini kleti prijateljska nogometna tekma med SK Slavijo iz Maribora in celjsko SK Jugoslavijo. — Popoldne ob pol 2 bo na Glasiji zanimiva kvalifikacijska tekma LNP med ZSK Hermosom iz Ljubljane in SK Celjem. Za tekmo vlada veliko zanimanje.

Smuka v planinah

Slovensko planinsko društvo priredi izlete v planino. Pri »Zlatogoru«, ki se sedaj preureja, je klub temu vedno na razpolago obrednica in vsa prebрана, tako da morejo smučarji, namenjeni na Komno, aenuti s potikom proti Zlatogoru. Komno je stalno oskrbovana ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn preko Siemena v Tamar, kjer audi lausnja koča SPD potrebno zavetisti. Dom na Kravcu je izhodišče bovarna ter ima v svoji okolici še preko 150 cm snega; da pridejo smučarji še vedno na svoj račun. Koča pri Triglavskih jezerih je oskrbovana in leži v tej dolini preko dva metra snega, tako da je smuka s Hribaric izredno užitik. Triglavski ledenik ima mnogo snega in ugodno smuko; Triglavski dom na Kredarici in Stančeva koča sta oskrbovana. Pod Moistrovko čaka na planince smučarje Erjavčeva koča na Vršču, ki ima lahek dostop iz Kranjske gore. Po dobro prospani noči v tej postojanki je priporočljiva smuka turn